

..سیرورای جوانکاری له لایه ن شپله ره وه" ..

شیرازی شهرت
بانی بون
بنایانگانی
لباشان پدختی

دهوردیک شیلر - ۱۷۵۹ / ۱۸۰۵ پیش
دهوردی دهستی بدانان کردوه
دهوردی دهوه بدورندروه
دهوردی دهوه زاندهوه خوشدوستی
دهوردی دهوه له هور له همارکان دا

شیرازی شهرت
بانی بون
بنایانگانی
لباشان پدختی

نوو سیوو تهوه شيلهر له نامه كانيدا بو براده رانی ، نوو سیبوی :
 تیر مروفایه تی بریاری چوونه مهیدانی جهنگ و شهری
 تازادینجوازی ، دژی دهنگ کپکردن و چهوساندنوهه دا .

ههرله سه رتاوه ، بو تهوه ی بیته گه لیکي تازادو
 سه ربه خو لله نه یی دهنگی سه ربه ست بوون به رزبکاته وه
 سه رله نزی خو ی بژینته وه . ثم دهر پرینهس له په خشه کانی
 (مومونه ی به رزو ژبان و «خوش را بوردن» ز «سرودی زه نگدهر»
 بهرچاو ده که ویت . و له هردوو په خشه کانی دوا یی دا ،
 هه ستیار دژی شورشی فهره نسی ده وه ستیت . هه لبه به تهو که
 سروشت و خواستی شورش نه که یشتبوو به تازاوه ی گزرا نکاریه
 دژیه کانی ده زانی .

له په خشی یه که مدا هه ستیار بهرنامه ی ژبانی - له دهر روبهر
 راپهرین و مانه وه له ژیر کارتیکردنی فلهسه فه ی کانت و تیوره
 جوانکاریه کان و گهران به شوین رزگار بوون له جیهانی نمونه ی
 بهر زدا - دیار کردوه . وه «ئینجلز» ثم هه لو یسته نوی به ی
 شیلهر ، به دوورگرو هه لائن له ناخو شی تا کو زتر داده نیت و ثم
 هه لو یسته شه له ژماره یی سرودی پر له یزاری و یی تاوات دا ، که
 باسه کانی سه ربه چهرخی ناوه راستن ، رهنک ده داته وه له
 سالی «۱۷۹۹» دا کاره شیلهر گورانی پوخته یان به خو وه بیی . له
 زنجیره شانو گهریه کانیدا (فالشتاین) و (جان دا ذک) و
 (فلهم تیل) دا ، باسی خه بات و خو به خت کردنی ناو سه ربه ستی دا
 ده کات . . شاعیر وابه رچاو ده که ویت کهوا به شیوه ییکی
 ناراسته و خو خو له گه ل پشیره ی شورشگیری ، که تهو سه رده م
 گه لی ته لمان هه یانیوو ، لیکده دامه وه ده گونجیت .

ههروه روونه ، شیره کانی شیلهر ، سپانی واقعیه تی
 ره به قه لده گرن . وه شاعیر ، هیچ کات خو ی له توانای
 خه لک بنین و راستی پیشاندانی ژبان و به هاوارچوونی سه ربه ستی
 دووره په ریز نه گرتوه . له مهش زیاتر ، دانانی پاله وانه کان له گه ل
 خواستی گشتی دا زور ریکه . ثم مهسه له بهش «ئینجلز» و
 «مارکس» و «جیته» سه رنجیان بو را کیشاوه . هه تا تهو بوو ،
 جاریک (جیته) ده ستی بو تهو دریز کردبوو ، کهوا بو چوونی
 شیلهر نه ثم مروفه وه بو تهو مروف و تهو شتانه یه ، به لکو
 بیرو باوه ره . وه ناشکرایه که جیه تیوره کانی (کانت) ی ، نه ک
 ته نیا به دل نه بووه ، به لکو رووبه رووشیان ده وه ست . جا
 سه رپای دوستایه تی به تینی نیوان هردوو شاعیر ، ده بینین ،
 جیته له گشت نامه کانی دا بو شیلهر ، ثم بهرهنکاریه هه به .
 شیلهر له سالی ۱۷۹۵ دا ، بیروپا جوانکاریه کانی له

کتیبه کهیدا «نامه له مهر پهروه رده ی جوانکاریه وه» دا دارشت .
 وه له سالی ۱۷۸۱ - ۱۷۹۰ دا نوو سینه کانی له مهر
 شیکردنه وه ی نه رک و گرنه کانی شانوه بوو . له سالی «۱۷۸۲»
 یشه وه له کتیبه کهیدا «شانو وه ک ده زگایه کی نه ته وایه تی» ،
 بیروپای پشویی ، بهووردتروه ، دارشته وه له نه رکه کانی
 شورشگیری هونه ر دوواوه .

ره نگدانه وه ی دهر روبهر له هونه ردا ، به پی یی بو چوونی
 نیویراودا مهرجی جوانیه ، گهر لاچو یی نرخ دینه بهرچاو . له
 سالی ۱۷۸۸ دا ، وه له یه کیلک له نامه کانیدا ، شتیکی له مهر
 په یوه ندی نیوان ثم دوو بییره دا خسته رزو . وه کتیبه که ی
 «نامه دهر یاره ی دون کارلوس» پره له یاخی بوونی شورشگیری
 دژی دهر روبهر . وه هه میشه بو باوه ری خو لقاندنی داستانیکی
 مزین که تهوای ژبانی نه ته وایه ته بگریته وه ، ده گه پرایه وه .
 هه ندی لیکولر ، وا سه رچاوه کانی ثم بیریه شیلهر ده بین کهوا
 له تیوره کانی جوانکاری یی ئینجلزیه وه ، له چهرخی روشن دا ،
 هه لقولاوه . وا ده ست نیسانی هه وله کانی تهو ، له مهر
 به ستته وه ی مهسه له ی هونه ر به مهسه له ی رهوشت لله ده کن .
 وه شیلهر هه رده م مهسه له ی پهروه رده کردنه ، به مهسه له ی بنجی
 هونه ر داده نا . ههروه ها برگوزادی رووبه روو بوون دژی تازاوه و
 تیکچوونی ژبانی ناوخو ، که ده گه ریته وه بو په یوه ندیه کانی
 رژی نوی ی بورژوازی ، له سبات و نه ریتی چهرخی روشن
 دابوو . هه ندیکی تروایان ده بین که نه ریتی ئینجلزی «لیکولینه وه
 له گیزاوه ی جوانکاری» ، شیلهر یی بو «ئیستیتی کای کانت»
 پالداوه . هه رچو تیک ییت ، رای شیلهر له بیروپا کانی
 شورشگیری وه بو باوه ری «کانت» یه وه ، هوکه ی باسی
 فلهسه فه یی نه بوو .

جا لیره دا تهو رایه دینه گوز ، که هویه که ی :
 رووداوه کانی سیاسی فهره نسا بوو ییت . شیلهر به ناشکرا له مه وه
 ده ویت ، لهو کانه ی که هونه ر به «کچی سه ربه ستی»
 داده نیت ، که گورانکاری شورشگیری دژوار هه لئاگرت ،
 نجگه له جیهان دهرچوون نه پیت ، هیچ له به رده م سه ربه سیدای
 نامینته وه . له «لودفیک فیرباخ» دا ئینجلز اهنووسی : شیلهر
 باوه ری به «نمونه ی کانت» هه ویه ناوه ، که پوخته که ی «یاخی
 بوونیک یی بچوکی توانانه داری بوژوازی ی دژی دهر روبهر یی
 یینیووه . هه لپه ته جیاوازیکی گرنک له نیوان شیلهر و کانتی
 ماموستایدا هه به .

له نامه کامیدا ، له کزانی سه ده ی هه زده مه وه ، شیلهر

ره‌خه‌ی له بیروراکانی «کانت» هوه ده‌گریت، چونکه بیرگوازی «ثانقلانه» به شیوه‌یکی خودیه‌وه» یه شیوه‌ی جوانکاری به دیتنه‌ی - شیوه‌ی - ته‌سک ده‌کاته‌وه. وه له رووی ناوهرۆک و لی‌زانین، نه‌ک ریڭاکه‌یه‌وه، که هوی به‌رزی جوانی‌یه، دژی شیوه‌ی کانتی وه‌ستا.

دیسانه‌وه له‌مه‌ر ده‌وری هه‌ستکران به‌زانیی جوانکاریه‌وه، به‌پینچه‌وانه‌ی کانت وه‌ستاو دووپاتی کراوه له‌گه‌ل رای کانت‌دا، له‌مه‌ر هه‌ردوو هه‌ستکردنی جوانکاری و ره‌وشیه‌وه، جیا‌بوو.

شیلەر، زۆر به‌ته‌نگه‌وه نامه‌کانی بۆ پال‌دانی که‌سی‌ی اژی واقعی ته‌وسای کۆمه‌لایه‌تی ده‌نوو‌سی و ره‌خه‌نیکی توندو تیژی ئاراسته‌ی رژیمی سیاسی ته‌له‌مانی ده‌کرد. هه‌ره‌شه‌ی ده‌برده سه‌ر لایه‌تی ده‌ستدارو زۆلم و زور‌داری ده‌ولت، که رو‌شنیری ره‌خنک‌اندو خه‌لکی بۆ کاری می‌کانیکیه‌وه پال‌ده‌دا. رای شیلەر له‌مه‌ر به‌رپا‌کردنی شو‌رشیکی جوانکاریه‌وه، که خه‌لک به‌گیانی شو‌رشی سیاسی ئاینده‌وه په‌روه‌رده ده‌کات، تووشی به‌ره‌نگاری‌بوون هات، له‌مانه‌ گوايه وه‌ستانی شیلەر دژی ده‌ورو‌به‌ر، له‌راستیدا شتیکی بی‌هیچ و شیوه‌ی‌یه و ئاوانه جوانکاریه‌کانیشی به‌ره‌و بیرگوازی غم‌زنه‌ی را‌ه‌کیشیت. به‌لام زیستی شیلەر، له‌که‌سه‌وه بۆ چی‌شکه‌وتینیکی دروست، له‌بێد گشتیان چو‌وبوو.

شیلەر، له‌پیشه‌کی «نامه‌کانیدا»، ده‌نوو‌سی...، له‌سه‌ر هونه‌ره، بۆ ته‌وه‌ی بتوانی بو‌هستی و له‌ پێدا‌ویسته‌کانی سه‌رزه‌مین‌دا به‌رزتریته‌وه، ده‌ورو‌به‌رو واقع بڅاته ته‌زکاوه هونه‌ر کۆری ئازادیه‌وه ئاوانی ته‌وه‌یه که ریڭای به‌ یاسای گیانی - روحی - نه‌خش کرای. که‌واته، ته‌رک و گرنگی‌ی هونه‌ر، له‌لایه‌ن شیله‌ره‌وه، رزگار‌کردنی مرۆفه. وه‌مرۆف ده‌توانی ریک و پینکی ناوخو‌نی وه‌دی به‌نی گه‌ر دوور له‌ واقعی ده‌ورو‌به‌ردا وه‌ستا. جا لێ‌ره‌دا بیان‌وکانی شیلەر، که پشت به‌ باوه‌ری کاته‌وه ده‌به‌ستی، به‌رچاو ده‌که‌ویت، نامه‌ی هه‌ژده‌هه‌می به‌م چۆره ده‌ست پێ ده‌کات: «جوافکاری، وا له‌ مرۆفی هه‌ستدار ده‌کات به‌ره‌و شیوه‌و بیر‌کردنه‌وه به‌جیت، به‌لام مرۆفی - روحی (بۆ مادیه‌ب ده‌گپریته‌وه و جوانکاریش بۆ جیهانی هه‌ست‌کردنه‌وه ده‌بات». به‌گۆیه‌ی رای شیله‌ره‌وه لله په‌بره‌وی سروشتی که به‌ ماده‌ «یان» هه‌ستدار «ناو ده‌بات، ژبانه‌که خو‌یه‌تی. به‌لام په‌یره‌وی ره‌وشته‌که زۆر‌جار به‌ «شیوه» ناوی ده‌بات، گیانه‌و له‌ ئیراده‌و ته‌قله‌وه‌یه. وه‌سیاتی په‌یره‌وی

سروشتی پال‌ده‌ری هه‌ستی‌یه وه ره‌وشتیش، پال‌ده‌ری ریک‌خراوی ماده‌یه، پال‌دانی هه‌ست‌داریش سه‌رشۆره بۆ سروشب، به‌لام ریک‌چکه‌ی جوانی، هه‌روه‌ک لای کانت‌دا. حاله‌تی ناراسته‌وخۆیه. وه مرۆف له‌وکاته‌ی به‌ ئاوانی شتیکی ده‌بیته، له‌ سروشت جیا‌ده‌بیته‌وه که، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی سه‌راری نه‌، به‌لام به‌وه‌ش ده‌وه‌ستی مه‌بیته ژێرده‌ستی (-هه‌ردوو نامه‌ی بیست و چواره‌م و بیست و پینچه‌م). شیوه‌ له‌ حاله‌تی گپژاوه‌ی جوانکاری‌دا، به‌ ماده‌وه ده‌نوو‌سیت، که به‌سته‌وه‌ی ئازادی گیانی‌یه به‌ ژبانه‌که خو‌ی «نامه‌کانی: یانزه‌و دوا‌نزه‌و سێ‌زه‌هه‌م». وه ئه‌و پال‌دانه‌ن له‌گه‌ل په‌یره‌وی جوانکاریه‌وه ده‌گونجیت، پا‌ک‌دانه‌ بۆ‌گۆزه‌ذاتی و که‌ره‌سه‌که‌شی شیوه‌ی زیندوویی ئوانکاریه «نامه‌ی پانزه‌هه‌م». دیسانه‌وه شیلەر رست بۆ‌چوونی خو‌ش‌گۆزه‌رانه‌ش، له‌رووی بنجی‌یه‌وه شی ده‌کاته‌وه «نامه‌ی بیست و شه‌شم»، هه‌روه‌ها له‌رووی ته‌رکیشه‌وه، له‌بۆاری هه‌ست‌پێ‌کردن و تاقی‌کردنه‌وه‌ی جوانکاریه‌وه شی ده‌کاته‌وه، ده‌لی: ئیمه، له‌ بۆاری خو‌ش‌گۆزه‌رانیه‌وه، هه‌لس و که‌وت به‌ ریڭای گونجاو له‌گه‌ل ده‌ورو‌به‌ردا ناکه‌ین! ئیمه وه‌ک شیوه‌ بۆی ده‌چین، وه بۆ پینچاندنی رابواردنی دل‌شادی کاتی‌یه‌وه، دوور له‌ ته‌رکی په‌لاس و کار‌داریه‌وه‌ی ژبان. وه‌گشت گپژاوه‌ی جوانکاریت له‌ لایه‌ن شیله‌ره‌وه، بۆ رابواردن و خو‌خه‌ریک‌کردنه. مرۆف له‌وکاته‌ی هه‌ستی ماده‌ی به‌ شیوه‌ی گیانی‌ی، وه‌ر رووداوه‌کانی به‌ هه‌ستی سه‌ربه‌سته‌یه‌وه ده‌به‌ستیته‌وه، له‌ گپژاوه‌ی جوانکاری‌دا، ده‌بیته که‌سینکی ته‌واو پشکه‌وتوو. وه ئه‌م تیوره‌ش «تیووری هونه‌ر وه‌ک خو‌ش‌گۆزه‌ران و خه‌ریک‌بوون و شیوه‌ی ده‌ره‌وه» ده‌نگی نا‌ره‌زانی له‌ته‌لی باریکی رای واقعیه‌کاندا به‌رز‌کراوه‌وه. هونه‌رمه‌ند له‌ «نامه‌ی بیست و شه‌شم» یدا، به‌رده‌وام مه‌سه‌له‌ی شیوه‌ی شی ده‌کاته‌وه واده‌بینی که زیاتر له‌وه‌ هه‌بوون و راستی بیته، جوانکاری‌یه شیوه‌له‌ چالا‌که‌ه‌کاندا، گه‌ر پێ‌یست به‌ واقع بوو، مانای دارده‌ستی مه‌به‌سته‌کانی ماده‌ی نادات به‌ده‌سته‌وه و هی‌چ‌ه‌ش نیه به‌رام‌شه‌ر به‌ ژهانی گیانی - روحی - یه‌وه. گرنگ ته‌وه‌یه، حوکم‌دانمان به‌سه‌ر شیوه، به‌ چاوی ته‌ماشاکردنی ده‌ورو‌به‌ره‌که‌وه، وه‌ر‌ب‌گریت. جوانی زیندوویی مینیه، هه‌روه‌ک جوانی‌یکراوی (له‌هونه‌ر) دا لایه‌ن دل‌گیره، به‌لام ته‌وه‌ له‌ جوانی زیندووییدا لایه‌ن له‌ جوامی‌ی وینه‌کراودا په‌سه‌ن‌ره، ته‌وه هۆکه‌ی شیوه‌که خو‌پیتی.

جا بهم جوړه ، دهوروبه ، وهك رايهك ، نهې تهه هوی بهدل بوون بیت .

همان بیروای نیوبراومان ، له شیکردنه هوی هونری شانوډا ، بهرچاو اهکوهیت . له کیبه کېدا «لهمې تراډیازه - ۱۷۹۲» به دوورو دریژی باس له زیندوویته دمه ته قهو ووردی فرمان و راستي کهسهکانو هست و نهست دهکات ، بهلام له پاسان دهله : هم راستیانه نهې وه راستي هونراوه یی و دهوروونی ، بی ته هوی به واقعی میژوهه بیه بسترینه هه ، زهره برین . شاعیری تراچیدا ، وهك هه ستیاذانی برهوه ، هر تنیا بو یاسای راستي هونراوه هه سرشوره بهس .

شایانی باسیسه نهوه بلین ، که له سه رتاوه ، بیرویاوه کانی کانت لای شیلره وه لاهه ریزبوو ، بهلام له دوایدا ، بو به که ره سهی سه ره کی و بنجه لیکولینه هوی به رفزه زانستی جوانکاریه وه .

لیکولره کان ، به شیکي زوری تیوره کانی شیلره ، لهمې سه ره لدانی هومره وه ، به راست داده نین . وه لهمې په دابوومی «هنره له خوش پرستی و خوځه ریک کردنه وه شه وه ، رهنگه دارشتنیکي ئالوز ، لهمې په یوه ندی هنره به ژبانه وه یان هولدانیك بو دهرچوون له هلویتي ئاواتداری کانت ، بهرچنگان بکه ویت . ته میینه وه نهوه بلین ، که هم سرخچدانانه پوخته یی نین ته گهر ته وای بیرگوزری هم بابته یی شیلره مان لیک دایه وه ، چونکه ، هره وهك ئاشکرایه ، خوځه ریک کردن له کاری سه ره کی ی مروف ، واته هنره له دهوروبه ردا ، جیا ده کانه وه .

له راستیدا «شیه» ی شیلره له گهل «شیه» ی کانت یان شیه به بی ی بوچوونی ته مروی هاوچرخ دا ، جیاوازه . نهې سرنجی نه وه ش بلریت که و شیلره نه یوتوه ناکه کاری به نرخ له هنره ردا ، هوکافی دهر برینی . هنره یی به . وه له نامه ی «بیست و پینجه م» یدا ته یوهی نهوه به لیتی که ، جوانی نهك تنیا له شته که دانیه ، به لکو حاله تی هست چیکزدنی خولقه هنره زهرگره ! جا بهم جوړه «شیه» ی هم باوه ره بهو مه سه له یه ده به ستریه وه که ، گیزاوی خزلقینره یان وهرگر باهه خدارتره له دووباره کردنه هوی خولقاندنی دهوروبه ردا . وه له کوتایدا ، شهلر گیزاوه ی جوانکاری ، هره وهك لای کانه وه ، له ته ذکی پیناسین جهاده کانه وه . بهلام لهمې هرکی ره وشته وه ، له گهل کانت دایهك ناگریته وه . شیلره سه بارت به هرکی ره وشته وه ، زور جار دووبات ده کانه وه که و بوونی

خودی جوانکاری ، به ره وشته وه ده گوزی ، سه ره پای نه وهی که له دوایدا نه گه یشته هیچ راستیک دهر باره ی نه وهی که کاره هونری له و کاته ی له واقعدا رهنگ ده داته وه ، له همان کاتیشدا بره تی به له یاسای دهوروبه ی ره وشتدا . بهلام ناوبراز ، پروای بهوه همیه که په روه رده کردنی جوانکاری ، لایه نی ره وشت له لایه ن مروه وه ، قولو به تینتر ده کات .

له یه کیك له نامه کانیدا بو جیته ، ده لی :

شاعیرو هنره رمند دوو هرکی هاونا هه لده گرن : سه راری به سه ر واقع و مانه وه که سنوری هستدازین . جا ته گهر هم دوو هرکه به جی گه بندران ، نه وه کاری هونری دینه کایه وه . بهلام هونره رمند ، واقع له سروشتی ناگونجاو ناریک گوم ده کات ، به تاییه تی گهر له رووی بره وه کزو بی توانییت ، یان هر له سنوری هستداری بهوه ده میینه وه .

نه وهی شیلره ده لی ، دوو لیکدانه وه هه لده گرت : یان دژی سروشتیه ت Naturalism ده وه ستی ، یان گومان له هرکی پیناسین کاری هنره ی «جورج لوکاش» ده کات .

شیلره ، هر له سالی «۱۷۹۶» وه ، له جوانکاری نمونه که یه وه دوور که وته وه ، بو وینه له لیکولینه وه که یدا له سالانی ۱۷۹۵ ، ۱۷۹۶ لهمې «هونراوه ی ساکارو به سوز» دا ، نرخي ناوه روک له کاری هونریدا به چاک ده زانی و نرخي ده داتی و دان به پیوستی لیکولینه هوی دوورو دریژی سروشته وه داده نیت .

دیسانه وه له بیرگوزاری جوانکاری «فنگمان» وه دوور ده که وته وه ، چونکه به ره به سک بوو . جا بهم جوړه ، شیلره پینشیر ده کات که و بیر راستی شوینی بیر جوانکاری بگریته وه و چاو له بواره کانی بوچوون و زانینو تاقیکردنه وه و دیارده ی دهوروبه ریش نه پوشریت . له لیکولینه هوی نیوبراویدا ، باس له وه ده کات که هونره مندی ساکار وهك مندال وایه و راسته وحو به سروشته وه دهنوسیت سه ره نجام جیاوازی نیوان خودی خو ی و سروشت ناکات ، وه گونجانی ناوه کی «له نیوان هست و نه ندیشه و نه قل» داو ، دهره کی «په یوه ندیه کانی له گهل خه لهك و شته کان» ، همیشه شیلو ناییت . بهلام هونری سوزداز ، چه یوه مدی له گهل سرزشتدا گوم ده کات و لی ی ده گهری و وازی لی ده هینیت ، که چی هونره مندی ساکار به شیکه تی و هه لیه تیشه له کاره کانیشی دا . وه هونره مندی به سوز ، پیش هممو شتیک له کاره کانی هونریدا ، باسی خوی ده کات و له گهل گشت جوړه

دیاردە بە کیش دە گونجیب . ههچ کات ههست به گرنجامة نازەکی و دەرەکی ناکات و هەرەك و یتەیی دە و روبەرە فیعلیدا ، ئەو غومومەیی لە و یتەیی . هونەرییدا دە خولقێرت ، دە شێوینیت . جالەبەر ئە وەزە ، بیری گەپانە وە بۆ سروشت ، نەك سروشتەكە خۆی ، بە سەرکارە کانی هونەرمەنددا زال بوو . دیسانە وە ، زوربەیی زوڤە خەلك كە هونەرمەندی ساکار دە گەن و بۆی دە بزوین ، کەچی ئەم ههست جوکاندە بۆ هونەرمەندی سۆزدار کەمە .

ئەوێ راستی ، شیلەر ، وەك باستی سەرەکی بۆ لیکۆلینە وە کانی لە مەسەلەیی هونەردا . هەلس وەکەوتی لە گەل ئەم شیکردنە وە ئەو لە مەمەر هونەرمەندی ساکارز بە سۆزدا دە کرد ! بە و یتە ، هونەری « ئەنتیک » ی بە ساکار « بە و اتای واقعی » و هاوچەرخیشی بە سۆزدار « بە و اتای غومونەیی » دادەنا . بەرای ئەو ، هونەری راستە قەنە ئەو ساکار یت . وە زۆرکردن لە واقعییدا ، و لەم هونەرە دە کات سیماتی دیاری کراو هەلبگریت و لەو ئەنتیکەیی شیلەر بە غومونەیی دادەنیت ، دووربکە و یتە وە . جا بەرای لوکاش ، شیار لە روونکردنە وەیی ئەم مەسەلەیدا سەرکەوتوو نە بوو ، و اتە نە یتوانیوو سەرچاوە کانی کۆمەلایەتی سیماتی هونەری سەر دەمی دا ، بە چاککی دیاری بکات . جا ئەوێ راستی بلی ، سەرەرای ئەوێ لێردا لە مەمەر یە و و تراو ، شیلەر ، هەرەك « هینگل » لە کتێبە کەیدا « دیاردەیی گیانی » مەسەلەییکی میژوویی سەرەکی دۆزیووە ، ئەویش وەرگرتنی هەلوێستیککی گورچ و بە هیز بەرامبەر بە دە و روبەرە خولقاندنی پالەوانی سەرکەوتوو لە ئەدەبی هاوچەرخی دا . گومانیش لە وە ناکریت کە ئەم مەسەلە بە سەری شیلەری بۆ ماوە یەکی درێژ فال نە کردوو . ئەوێ ئاشکرایە ، شیلەر بە شێوە ییککی راستە و خو واقعیەتی وەر نە گەرتوو ، چونکە هەر لە پێش وە وە چەند یاساییک بە سەر هونەردا دە سەپین .

جا ئەگەر مەسەلە کە بە ندی بە هونەری تەشکیلی ، شیلەر بایەختیککی ئە وە ندە ی پێ نە داو . جا ئەگەر چەند سەرنجیکیش لەم بارە یە وە هە ، ئەوێ دە چیتە ژێر باسی پێشکەوتوو گشتی بیرو را جوانکار یە کانی . لە سالی « ۱۷۸۵ » وە ، لە مەمەر هونەری ئە غریقیە وە - کە هۆیک بوو بۆ هەلچوونی ، لە وێ کە مروف بە تەواوەتی راستی و جوانی گیانی - فیزیکی دەرنا کات - نووسیوی هونەری ئە غریقی بە ژبانی ئە و سایی ئە وە وە دوو پات دە کاتە وە . ئەوان ، بە سەروسیا و شێوە کانیانە وە ، لە خودا وە ند

نزیک و خێزانیکیان پێك دە وینا . جا سروشت ، بەرامبەر بە یۆنانی کۆنە وە ، شتیکی نزیک و نر خدار بوو . شیلەر لە کتێبە کەیدا لە مەمەر سنووری پێو یست بۆ بە کار هینانی شێوەی جوانکاری یە وە ، لە و کاتە ی باسی کاری پەیکەر تاشی دە کات ، ئەم رایە ی دوو بارە دە کاتە وە و دوای ئە وە ش دە کات کە وە شارەزا و کارزانیکی باشە سە بارە ت بە دیار کردنی سیماتی جوهرەکی و غومونە یی لە حالەتی تاکە کە سپدا . رای شیلەر لە مەمەر و یتە گرتن دا . بە تەواوەتی لە و و وتارەیدا دیاردە کە وێ ، کە لە سالی « ۱۸۰۰ » وە ، لە و کاتە یی لە گەل جیتە لە ریکخستن پێشپرکە ی « فایمار » ی هونەری یە وە هاوکاری دە کرد ، نووسیویو یە وە ، سەرنجی بۆ ناوەرۆک کیشا وە سە بارە ب بە شێوە شە وە کەم پەنجە ی بۆ درێژ کردوو . (- و وتارە کە شتی بۆ هەلسەنگاندنی ئە و باسانە بوو کە پێشکەش بە پێشپرکە کە کرابوون -) . دە ریا رە ی بەر هەمی سەرکەوتوو پێشپرکە کە ، شیلەر دە نووسی : « گشتیان رەنگدار و بە پێ یی بیری هونەری یە وە رێک بوون » .

هیچیان باسە کە یان لە دە و روبەری ئاساییە وە وەر نە گرتبوو . هەمووشت تەنیا رەنگی « بیر - فکەر » کە بوو - هەر لە پێناوی ئە و یتە وە بوون -

بەم جوهرە ، زۆر گرانه هەلوێستی گشتی شیلەر ، بە پێ یی ئەم قسانە یە وە ، دیار بکریت . کەچی هیچ گومانێ تانیە کە وە شیلەر وەك پروای ئە وێ هە یە کار لە دە روون بکات و یایەخ بە شتە کان واقعی و سایکۆلۆژی کە سە کان و باس و خواسی دە و روبەر بدات . بە لām هەلس و کەوت ، وەك بەر هەمی بیری هونەری ، لە گەل و یتە دە کات .

سە بارە ت رای شیلەر بە تیووری هونەرە تەشکیلیە کانی شە وە ، دیسان بەرگومان ناکە و یت کە وە رەنگدانە وە ی بیرو باوە رە کانی جیتە ، کە نە یتوانیوو خۆی لە نمونە ی ئەنتیک وەك باسایەك بۆ هینانە وە ک هونەر بە گشتیە وە ، بوو یت . وە هەر لە بواری و و تیشە وە دە لێن ، رۆمانتیکە ئە لە مانە کان ، کە هیچ کات شیلەر بۆ یان نە دە چوو پشیمان بە را کە ی ئە و بە سببوو ، کە وە کاری هونەری بەر هەمی تاکە کە سی یە و نای بەر کار تیکردنی دە و روبەر بکە و یت .

روشنییری نوی

لە کوفاری (أفاق عربية) ژمارە - ۱ - ئەیلولی ۱۹۸۰ وەرگیراوە